

תת"ע 5271/12-17 - מדינת ישראל נגד אלהילאל אלמוסתשפה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5271-12-17 מדינת ישראל נ' אלמוסתשפה
תיק חיצוני: 90510027353

כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
אלהילאל אלמוסתשפה	נגד
	נאשמת

החלטה

לפני בקשת הנאשמת בית חולים אלמוסתשפה אלהילאל לבטל את כתב האישום שהוגש נגדה כיון שלטענתה העבירה המיוחסת לה בכתב האישום בוצעה באמבולנס בזמן נסיעת חירום.

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה אי ציות לאור אדום לאחר שחלפו 5 שניות מהופעת האור האדום ברמזור. העבירה בוצעה ביום 12.9.17 בשעה 20:01 באמבולנס מ.ר. 9152961 הנמצא בבעלות הנאשמת, בצומת הרחובות גולדה מאיר ויגאל ידן בירושלים.

טענות הצדדים

לטענת הנאשמת בזמן ביצוע העבירה הסיע האמבולנס לבית החולים תינוק במצב קריטי. לטענתה האמבולנס קיבל קריאה בשעה 19:53 ולנוכח מצבו הרפואי של התינוק מדובר בנסיעת חירום, המאפשרת אי ציות לאור האדום ברמזור ולכן יש לבטל האישום.

להוכחת טענת הנאשמת נשמעה עדות נהג האמבולנס מר סאמר מוחמד והוגשו המסמכים הבאים:

נ/1- דיווח מספר 55142 של הסהר האדום המתייחס לאמבולנס של הנאשמת.

נ/2 - מסמך מקורי לא חתום אשר נרשם לכאורה ביום ביצוע העבירה, בו תוקנה שעת הקריאה

לשעה 19:53.

נ/3 - אישור חתום על ידי הסהר האדום לפיו תאריך האירוע הוא 12.9.17 ושעת האירוע 20:01. המסמך תורגם בכתב על ידי ב"כ הנאשמת.

נ/4 - דווח מספר 54770 המתייחס לאמבולנס נוסף שהגיע ממחסום ארז וחבר לאמבולנס של הנאשמת בשורש.

לטענת ב"כ הנאשם נפלה טעות סופר בדווח נ/1 המתייחס לאמבולנס של הנאשמת. לדבריו קבלת הקריאה והיציאה לאירוע היו בשעה 19:53 ולא בשעה 17:53 וזאת גם לפי נ/2.

לטענת המאשימה מדובר במסמכים שאינם אוטנטיים וכי מהרשום בנ/1 ניתן לראות כי היה לאמבולנס של הנאשמת מספיק זמן לנסיעה מרגע הקריאה וכי למעשה לא מדובר בנסיעה דחופה. לטענתה בצילום האמבולנס במצלמת האכיפה ניתן לראות שלא דלקו בו אורות החירום. כמו כן מיקום האמבולנס וכיוון נסיעתו אינם מתיישבים כלל עם המקום אליו נסע - מחלף שורש. המאשימה הגישה ת/1 - בקשה לביטול דוחות שניתנו כנגד אמבולנסים של בית החולים אלמוסתשפה אלהילאל המעיד לטענתה כי מדובר בשיטה וכן ת/2 - מסמכים הקשורים לנהג האמבולנס המעידים כי הנהג חרג מתנאי ההיתר שניתן לו.

דין

לפי נ/1 שאינו מסמך מקורי ולא הוגש באמצעות עורכו המתייחס לאמבולנס מספר 9152961 (להלן - האמבולנס של הנאשמת) קבלת הקריאה הייתה בשעה 17:53, יציאת האמבולנס לאירוע הייתה מיד לאחר קבלת קריאה בשעה 17:53, ההגעה לאירוע הייתה בשעה 20:13, היציאה מהאירוע הייתה בשעה 20:20 וההגעה לבית החולים בשעה 20:34.

לפי נ/1 כתובת החולה היא עזה ומקום האירוע הוא "שורש" שם חבר האמבולנס של הנאשמת לאמבולנס נוסף שמספרו 525 (3 ספרות אמצעיות של מספר הרישוי) (להלן - האמבולנס הנוסף).

לדברי העד שנהג באמבולנס מר סאמר מוחמד הוא נסע למחלף שורש כדי לחבור לאמבולנס אחר שהגיע ממחסום ארז כשהוא מסיע תינוק במצב קשה מאוד הסובל מקשיי נשימה. לדבריו היה באמבולנס חובש שיועד לטפל טוב במצבים כאלה. לטענתו לאחר שקבל את הדו"ח, הוא חפש את הדוח הקריאה וגילה שיש בו טעות לגבי שעת הקריאה. (פרו' עמ' 4 שו' 14 - 19 ופרו' עמ' 5 שו' 30-31).

בנ/4 שאף הוא אינו מסמך מקורי המתייחס לאמבולנס הנוסף שמספרו 91-525-61, אליו חבר האמבולנס של הנאשמת רשום כי הוא חבר לאמבולנס שמספרו 529 (3 ספרות אמצעיות של מספר הרישוי). לפי נ/4 הקריאה התקבלה בשעה 14:00, התאום בוצע בשעה 16:50, היציאה לאירוע הייתה בשעה 17:00, הגעה לאירוע הייתה בשעה 18:20, היציאה מהאירוע הייתה בשעה 20:20 וההגעה לבית החולים הייתה בשעה 20:34.

על פי לוח הזמנים המפורט ב-1/נ מתיישבת יותר האפשרות שהנאשמת ידעה על הפינוי המתוכנן של התינוק מעזה שהקריאה לגביו התקבלה כבר בשעה 14:00 ועל חבירת האמבולנס שלה לאמבולנס הנוסף בשורש הרבה לפני השעה 19:53 (השעה בה לטענתה התקבלה הקריאה).

דווקא השעה 17:53 המופיעה כשעת קבלת הקריאה ב-1/נ מתיישבת יותר עם לוח הזמנים המופיע בנ/4 המתייחס לרכב הנוסף.

האפשרות שהנאשמת קיבלה את הקריאה רק בשעה 19:53 נראית בלתי הגיונית בשים לב לכך שהרכב הנוסף קיבל את הקריאה בשעה 14:00, תאם את הקריאה בשעה 16:50, יצא לאירוע בשעה 17:00 והגיע לאירוע בשעה 18:20.

לגבי נ/2 המתקן לכאורה את טעות הסופר שנפלה בנ/1 אציין כי נהג האמבולנס על פי עדותו גילה את טעות הסופר שנפלה בדיווח רק לאחר קבלת הדו"ח (פרו' עמ' 4 שו' 18-19) לפיכך אין זה סביר שתיקון הטעות בוצע ביום ביצוע העבירה. כמו כן מדובר במסמך לא חתום שלא ברור מי ערכו.

מעיון בנ/4 שהינו צילום ניתן לראות בנקל כי מתחת לרישום שעת ההגעה לבית החולים רשום מספר אחר שאינו קריא. כמו כן קיימת אי התאמה בשעות המפורטות בת/1 לעומת השעות המפורטות בת/4 על אף שמדובר באותו אירוע.

לדברי הנהג בשל מצבו של הילד, נסע עמו חובש (פרו' עמ' 5 שו' 31-30) אולם החובש לא התייצב לעדות. אמנם מנ/3 עולה כי מדובר בתינוק בן 9 חודשים הסובל מנכות בלב ובעיה בעורק אולם לא נאמר כי שם מדובר בנסיעת חירום.

אין מחלוקת כי מצבו הרפואי של התינוק קשה. אולם מלוח הזמנים העולה מהמסמכים שהגיש ב"כ הנאשמת לא ניתן ללמוד כי מדובר בנסיעת חירום אלא בנסיעה מתוכננת מראש שאפשרה למאשימה להתכונן אליה ומשכך לא חייבה אי ציות לרמזור שיש בו סיכון רב למשתמשי הדרך.

גם מסלול נסיעת האמבולנס של הנאשמת כעולה מעדות הנהג וגם העובדה שהתינוק הובל מעזה באמצעות שני אמבולנסים שחברו בדרך ולא ברכב אחד שנסע ישירות לבית החולים (עובדה שלא ניתן לה הסבר) אינם מתיישבים עם העובדה שמדובר בנסיעת חירום.

טענות המאשימה לעניין ההיתר שניתן לנהג והעובדה שהנאשמת מגישה מעת לעת בקשות לביטול כתבי אישום בשל נסיעות חירום אינן רלוונטיות להחלטתי זו ועל כן לא אעסוק בהן.

לסיכום, בשלב זה, ועל פי הראיות שהוצגו בפני לא הוכחה הנאשמת כי מדובר בנסיעת חירום ועל כן בקשתה לביטול כתב האישום נדחית.

קובעת לדין ביום 16.7.18 בשעה 12:00.

מזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תשע"ח, 29 מאי 2018, בהעדר הצדדים.